У легіня ворон коник.
Коникові гриву чешуть,
А самому молодому
Товариші трунву тешуть.
Утесали, змалювали,
Барвінками устелили,
Забираним коверчиком
Домовину гарно вкрили
Та й винесли на кладовище —
Така, хлопче, твоя доля!
Заржав коник вороненький,
Засняла ясна зброя —
Та й більш нічо а нічого...
Чого більше в світі й треба?
Кажуть люди, що десь небо, —
Про віщо нам того й неба!?